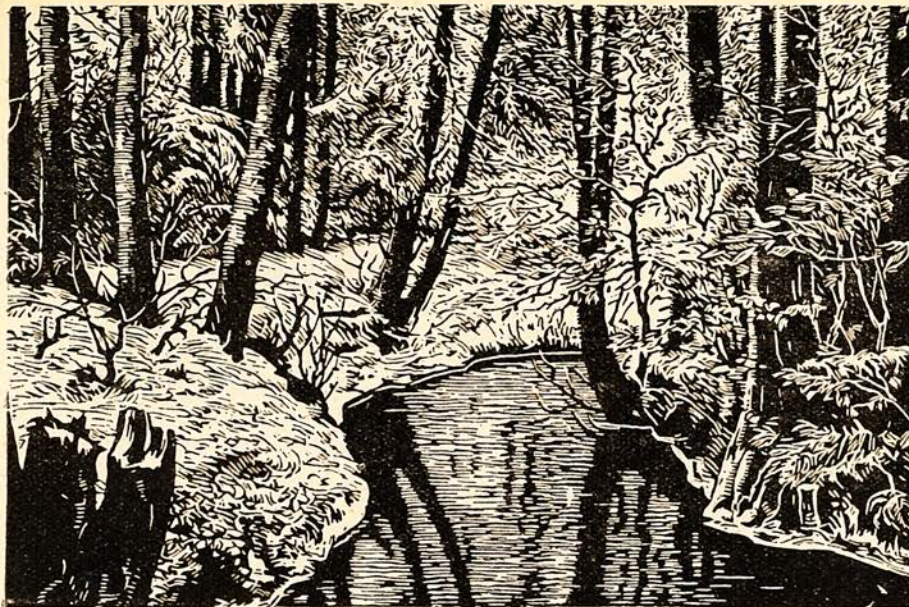




ПОТОЧЕ

Въ китната гжста горица
бистро поточе извира,
бавно презъ папратъ зелена
хладни си струи провира.

Джбове стари надъ него
сѣнка прохладна простиратъ,
пѣтници морно подъ сѣнка
сладка почивка намиратъ.

Пѣстри цвѣтенца навеждатъ
своитѣ нѣжни главици,
кротко ги милва поточе
съ бисерни капки-сълзици.

Денемъ и нощемъ безспирно
струи сребристи излива
и надалече въ полето
пѣсенъ омайна разлива.

Георги Костакевъ

ПРОЛѢТНО УТРО

Върху роснитѣ полета
сутринникътъ вѣе;
новий день отъ изтокъ крета—
весело се смѣе.

По полята и горитѣ
пролѣтъ разцвѣтвява,
дървесата и тревитѣ
вѣтрецъ полюлява.

Пѣй напѣвно чучулига
и се смѣй полето;
златно слънце се издига
бавно въ ширинето.

Т. Драгановъ